Celldömölk, 1941 október 25, szombat. Ára 12 fillér. XV. évfolyam, 43. szám.

CELLDÖMÖLKI HIRLAP

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, gróf Széchenyi-utca 12. Telefon: 55. Csekkszám 17.258.

Felelős szerkesztő: NAGY IMRE

Előfizetési árak: 1 évre 6, ½ évre 3, ¼ évre 1·50 P. Megjelenik minden szombaton.

20 év

Húsz évvel ezelőtt, a szebb és boldogabb magyar jövendőt látó magyarok, amikor a trianoni szégyenbéke megfosztotta nemzetünket szemelényétől, a magyar hadseregtől, életrekeltettek egy gondolatot, amely hivatva volt a mult dicsőpéldáját átmenteni, s életrehivták a levente intézményt.

A megcsonkitott ország sok-sok hitetlenje akkor lekicsinylőleg mosolygott, s vállveregetve mondta ki a jelszót: életképtelen. Azóta húsz kemény esztendő telt el, telve bánattal, keserűséggel, fájdalommal. majd reménységgel. örömmel és beteljesedéssel. Ez az elmúlt húsz esztendő bebizonyitotta, hogy azoknak volt igazuk, akik hittek fajtájuk életrevalóságában, hittek a magyar katonaszellem örökéletű voltában, s hittek, rendithetetlenül hittek a jobb és boldogabb magyar jövendőben.

A húsz évvel ezelőtt megalakitott intézmény azóta bebizonyitotta, hogy a kardot és puskát ki lehet csavarni a magyar kezéből, de azt az ősi hősi szellemet, amely egy évezreden keresztül óvta, védte ezt a hazát, feléledt minden megtépázottságból, ezt a hősi szellemet kiirtani nem lehet. Hiába volt Trianon, hiába volt antantmisszió, a magyar ifjúság fapuskával készült a harcra, mert tudta, ifjú magyar szivének minden dobbanásával érezte, hogy a jövő magyar élet parancsait csak úgy tudja teljesiteni, ha felkészül a hazát nagyobbitó harcokra.

S a leventeintézmény a kárpátaljai harcokban bebizonyitotta, hogy a magyar hadseregnek egyik legerősebb támasza. Emlékszünk még rá, hogy a kárpátaljai harcok nagy részét azok a katonák vivták meg, akik alig hat hetet töltöttek még csak katonaruhában, s ezzel bizonyságot tettek amellett, hogy a leventeintézmény keretein belül olyan munka folyik, amelyre az egész nemzet büszkeséggel tekinthet.

Magyarok! Akik látjátok a menetelő levente századokat, akik sokszor sérelmet láttok abba, ha gyermekeitek, alkalmazottaitok leventefoglalkozásra mennek, ne feledjétek el egy pillanatra sem, hogy a magyar levente a jövő magyar honvédje.

Leventék! Legyetek büszkék arra, hogy Ti vagytok a nemzet virága, jövendő hadonsja. Ne felejtsétek el soha, hogy ennek a hazának mindig különb magyarokra van szüksége, mint ősei voltak. Ha őseitek száz veszély közepette is megálltak helyüket, akkor Nektek ezer veszéllyel kell szembenéznetek! Ha apáitok, nagyapáitok tízszeres túlerővel megvivtak, úgy nektek a pokollal is szembe kell szállinotok.

Leventék! Jövő magyar katonái! Vezéreljen benneteket továbbra is a magyarok Istene!

Miért „nagy" ember Széchenyi?

Vannak emberek, akiket kortársaik már életükben nagy embernek tartanak, akiknek tevékenységük kellős közepén szobrot emelnek, akiket a kor helyzeti erői olyan posztokra állitanak, ahonnan sokszor lehet látni őket lázas munka közben, akik talán maguk sem tudják, miért lettek „nagy" emberek, millók vezetői. Nem mindig álltl kiváló embereket a sors a tömegek élére és ez nem is mindig szükséges. Vannak évek, évtizedek a nagy közösség életében, amikor magától megy minden, az emberekben benne él a nagy, a követendő cél eszménye és az egyéni tevékenységek harmonikusan olvadnak be az egyetemesség egységébe. Ilyenkor átnagyságok könnyen támadnak, akiket olyan eredmények emelnek a többiek feje fölé, amelynek nem ők az értelmi szerzői, hanem a közösség elhalt lángelkű vezetői, akik esetleges évszázadokra megjelölték a követendő utat. Ha ezek az átnagyságok szelid lelkülelű emberek, akik megelégszenek a rájuk áramló fénnyel, nincs semmi baj: az élet zavartalanul ömlik tovább. Bonyodalom akkor keletkezik, amikor az ilyen szerencsés helyzetbe került nagyság hiúságból, vagy valamilyen más érzületből kifolyólag saját nagyságának igazolására törekszik és olyan tulajdonságokat ház magában, amelyek csak igazán nagy elődeiben voltak, olyan cselekedetekre, tettekre, nikolásokra hivatkozik, amelyeknek értelmi szerzője nem ő volt. A tömeg, a közösség ilyen esetekben zavart lesz, megbomlik, nem tud alkotni, mert az a vezető, aki csupán végrehajtója volt egy nagy tervnek, egy hatalmas elgondolásnak, egyéni érdekeinek zsákutcájába vezette a készen álló, elsőrendű betonútról a mozgás törvénye folytán hatalmas lendületi erőt kéviselő és folyton mozgó, haladó, menetelő tömeget.

Könnyű dolog oly módon nagy embernek lenni, hogy beállunk az áradatba, meggyorsítjuk az egyéni tempót és az élre törekszünk. Az egyéni érvényesülés nagysága és gyorsasága sok esetben csak kiváló törtelési képességet jelent és nem lelki nagyságot, erőt a vezetésre, tehetséges az út, a követendő, az épitendő út kijelölésére és kimérésére. Széchenyiről mindennek csak az ellenkezőjét lehet elmondani. Utat mutatott évszázadokra, de utitörő is volt, mert ő maga rakta le mintaszerűen a hosszú út első szakaszának alapjait és ő adta át a közhasználatnak. Legnagyobb méltatója, Szekfű Gyula irja róla: „Egyetlen ember volt, akiben a magyarság sorsa azonosult a sajátjával, s közülünk ilyen emberfeletti, hősi szlérába nőtt magyar nem járkál, nem is fog eljönni. Nemzeti életünk kimagasló csúcsa ő, melyet nagyságban soha senki el nem érhet, de amely messze sugároxza az egész magyarság számára, nemzedékek során keresztül, a maga pártsilan életének fényait. Azokból kell, hogy saját érzés- és gondolatvilágunkul valóban nemzetivé, a nemzet immanens céljaink megtelelővé alakítsuk."

Széchenyi elvei, tanitásai, alkotásai az egész magyarságra kötelező erejűek. A legkicsinyesebb vizsgálódás sem találhat bennük önczélúságot, egyénieskedést, osztályérdekeket. Átfogó vonalaikkal, áltlő erejükkel az egyetemes magyarság érdekeit szolgálják. Széchenyit nem szájálltalja ki a maga céljaira a napi páripo'itika önzése. Nemcsak életének, hanem munkásságának is ebben rejlik legnagyobb, leghiziosabb, leghatásosabb példaadása a magyar közéletre, amely mindig hajlamos volt ezeknek a hibáknak a hőséges kiteynészlésére. „Lökje magátul a magyar a handa-bandazókat, kik annyit szólnak, s mégis oly keveset mondanak, lökje ezeket magátul és szamulson — és megláttja, rövid idő multva jó számitással mód nélkül előbbre haladand." — halljuk a ma is élő erővel ható tanitást Széchenyitől.

Széchenyi a köz érdekében, a magyarság, a nemzet jobb jövőjének biztosiitásáért önönmagát, egészségét is feláldozta, nem szjoálta közcélokra vagyonát. Gondtalan, fényes életet élhetett volna, s a köz érdekében a harcokat, a küzdelmeket, a fáradalmakat vállalta. Mások helyett is tanult nemzete érdekében. Figyelő szemekkel virrasztott, míg mások részeg kábulatban szunnyadtak. *Széchenyi volt az a kiváló egyéniség, amelyik formálja a közösséget, helyes irányba vezeti a közösségi életben rejlő alkotó erőt* Ezért volt nagy ember Széchenyi és ezért maradandók alkotásai. Széchenyi nagyságának elismerése a helyes út a magyarságnak a jobb jövő felé.

Dr. Dömötör Sándor.

A háborús idők tízparancsolata!

1. Küzdj az árdrágitók ellen!
2. Ha árdrágitóval találkozol, hivj rendőrt, mert ez a kötelességed!
3. Ne fizess többet senkinek a hatóságtag megállapitott áraknál!
4. Segits az árellenőrzőket munkájában, mert azok rajtad segitenek!
5. Az araka ne csak magad vigyázz, tartsad be másokkal is!
6. Ne ülj fel kósza híreknek, mert azok terjesztése a spekulánsoktól ered!
7. Beosztással élj, ne halmozz árut, a rejtegetőket pedig jelentsd fel!
8. Zugforgalomban ne vásárolj és ne adj el, mert azzal a tisztességes kereskedelem készlete csökken!
9. A nemzet érdekét tartsd [illegible] előtt és ne engedd kijátszani a [illegible] rendelkezéseket!
10. Légy méltó a szovjet ellen harczoló hőseinkhez és vállald az igazságos áldozatot az itthoni gazdasági fronton!

Tábori levél

A messzi keletről, az azovi-tenger partjáról hozott a posta levelet Főszerkesztőnk-nek. A levelet földink és bajtársunk, Berzsenyi Miklós tüzérhadnagy írta, aki már a tavasz óta teljesít harctéri szolgálatot. Élményeiből közlünk egy kis szemelvényt. Levele nem a nyilvánosság számára készült, mert híjával van minden propaganda íznek, éppen ezért különösen érdekes. Nyitott szemmel nézett körül és tárgyilagos ítélettel alkotta meg véleményét a látottak, tapasztaltak fölött.

— 35 napig voltunk megszakítás nélkül állásban, — írja levelében — míg végre legnapelőtt pihenőbe mentünk. Bizony erre felé már hideg szelek fújnak, jól esik egyszer már fűtött szobában lenni, mert eddig bizony legtöbbször a föld alatt laktunk, amióta a sátrakból kiszorított a hideg, — vagy a muszka. Ez utóbbit úgy kell érteni, hogy elszaladt előlünk és nekünk utána kellett mennünk.

Köszönöm a küldött Celldömölki Hirlapokat. Jól esett a hazai híreket olvasgatni. Ebből tudtam meg, kik járnak itt orosz földön az otthoniak közül. Jómagam csak Somogyi Lajcsival találkoztam, még júliusban, amikor útban voltunk a harctér felé. Később még Tarján Jóskával találkoztam, aki másnap indult haza felé. Nálunk az ütegben nincsen celli, pedig egyébként sok erre felé a vasi fiú.

Tornyánál léptük át a magyar határt. Itt rövid pihenőben búcsúztunk a hazai földtől. A volt Galicia területén mindenütt barátságosan fogadtak bennünket a bennszülöttek. Itt már kezdett rendes mederbe visszatérni az élet, csak itt-ott látszott a kivonuló oroszok pusztításainak a nyoma. A vidék, a nép, nem különbözött nagy mértékben a mienktől, látszott, hogy nemrég még Lengyelország földje volt. Talán kisebb a kultúra, nagyobb a szegénység, több a piszok, de azért még látszik, hogy Európában járunk. De amint átkeltünk a hídon, amit már utászaink készítettek a Zbruczon, egy egészen más világ fogadott bennünket. A terület ritkán lakott, a falvak távol vannak egymástól, pedig ez a hely, Oroszország egyik legsűrűbben lakott része. Siralmas az, amit az ember szeme lát. Viskószerű házikók, rendetlen összevisszaságban, mind sárból építve és náddal vagy zsuppal vannak fedve. Az udvarok kerítés nélküliek, a kertekben a krumplit, tököt, kukoricát elnyomja a gaz. A kis ablakok közül a legtöbbször csak egy szem nyitható. A házak mind sáros, földszínűek, valószínű a háború miatt, mert sok helyen alig lehet megkülönböztetni őket a földtől. Hogy belül milyen piszkos és szegényes egy ilyen kis ház, az szinte leírhatatlan. A parasztoknak alig van egy-két rozzant bútordarabjuk és pár darab konyhaedényük. Pedig a föld Istenáldotta jó termő, amin a magyar gazda csodákat tudna művelni.

A szegényes házikók közül a legtöbb faluban kiemelkedik valami nagyobb, otromba, sokszor még vakolatlan téglaépület. Ezek a kultúrházak és mozik, előtte Lenin és Stalin otromba tucat-szobrai. Ezeket a szobrokat a legtöbb helyen már a földre döntve találtuk. Ahol ilyen épület nem volt, ott a templomot használták fel ilyen célra. Ezek a kultúrházak is silány munkával és anyaggal készültek, de mégis fényűzéssel, hogy annál kirívóbb legyen az ellentét a szegény emberek nyomorúságos lakásaihoz képest. Látszott, hogy mindenben a propaganda, a világcsalás volt a fő cél, a lakosság élhetett nyomorúságban.

És az emberek! Mikor a határon túl az első nagyobb városba: Kamjenec-Podolskiba megérkeztünk, szinte megdöbbentő volt a kép, amit aztán később, lassankint megszoktunk. Minden ember annyira egyforma viselétében, ruházatában, de arckifejezésében is, mintha Madách falanszterait látnánk megelevenedve! De legnagyobb hatással az emberek tekintete volt rám: csodálatos vegyüléke a félelemnek, nyomorúságnak, reménytelenségnek, egy bizonyos letargiának, amellyel már eleve lemondtak arról, hogy az élet még valami mást is nyujthat nekik, mint szomorú, egyhangú robotos-sorsot... Borzalmas lehetett az a terror, amely el tudta hitetni a néppel, hogy az ő uralma alatt van a legjobb sorsa a világon!, amely alatt ezeknek az embereknek nyomorult életüket tengetni kellett.

Végül hadd mondjak el egy két jellemző epizódot. Az egyik városkában, ahol pár napot töltöttünk, tábori istentisztelet volt. Az ukrán lakosság — amely pedig az istentelenség igéin kívül mást nem hallott — még 40 kilométerről is bejött szekerekkel, pedig egy szót sem érthetett belőle! Különben a legtöbb szegényes szobában megtaláltuk a falon a régi, féltve őrzött szentképet, ezüstös, cifra keretben...

*

Ellátásunkhoz a hust legtöbbször helyben szereztük be, a kolchoszokból (kommunista nagygazdaságok), elismervény ellenében. Egyik helyen az őrzőgyerek, akinek gondjára az állatok bízva voltak, mivel a férfinépet elvitték katonának, szívesen odaadta a kezére bízott legszebb disznót, még elismervényt sem kért. Csodálkoztunk, hiszen úgy tudjuk, hogy az állatok az ő tulajdonuk. Valamit a végén aztán mégis kért: a disznó fejét. S mikor levágás után odaadtuk, nagy boldogan vette át. Amint kiderült, azért örült a szerencsétlen, mert ezentúl annyival kevesebb lesz a dolga, hogy eggyel kevesebb állatot kell gondoznia és etetnie, a fejből pedig ünnepi lakomát készít; húst nem is mert kérni, mert arra nem is emlékszik, hogy ilyet mikor evett! Tán 15—16 éves lehetett, de már volt egy évi kényszermunkán Szibériában, amit azért kapott, mert egy alkalommal éhes volt és nagyobb darab kenyeret mert kérni, mint amit odadobtak neki!

*

Jártam a százezer lakosú nagy iparvárosban, Krinoi Rog-ban is. Az u. n. szociális telep mellett voltunk elhelyezve. Ez falanszter-szerű, 4—5 emeletes tömbházakból áll, 2 éve épült az egész, de már kopik a vakolata, hull a betonja, rosszak az ajtók és ablakok. Egy egy szobában 6—8 munkás lakott irtózatos piszokban, összezsúfolva s ezért nyomorúságos bérének 15—20 százalékát le kellett adnia. A családok legnagyobb része félig földbe vájt, nyomorúságos viskókban lakott, amelyeket százával láttam a város szélein. Különb helye csak a kommunista tiszviselőknek, hivatalnokoknak volt, akik közül azonban már senkit sem találtunk ott, elmenekültek és magukra hagyták a szegény munkáscsaládokat, nem törődve azzal, hogy mikor indulhat meg újra a munka a gyárakban, amelyek a szovjet nyersanyag termelésének több mint a felét szolgáltatták nem is olyan régen...

*

Itt mondunk köszönetet Berzsenyi Miklós bajtársunknak leveléért és kérjük, hogy addig is, — míg jó egészségben és épségben itthon nem üdvözölhetjük, — mennél többször keressen fel bennünket tábori leveleivel.

VITÉZ CSIKÓS JENŐ:

„A MÁSIK FRONT"

(A szellemi harc módszerei és fegyverei.)

című könyve

propaganda kiadásban (96 oldal) —·30 P-s
fűzve. könyvalakban (112 oldal) 2·80 P-s

árban kapható a

TURUL

könyv- és papírkereskedésben, Celldömölkön.

A HÉT ESEMÉNYEI

JAPÁN. Az elmúlt hét [illegible] eseményeinek homlokterében kétségtelenül a tokiói kormányválság volt. Közismeretes, hogy Konoye herceg kormánya hosszú hónapokon keresztül tárgyalást folytatott az USA-val. A tárgyalások csak húzódtak, de eredményre nem vezettek. Ezen eredménytelenségnek volt a következménye a Konoye kormány lemondása. Az új kormány katonakormány s nyiltan hirdeti a Berlin-Róma tengellyel való legszorosabb kapcsolat további kiépítését. Az életerős japán nép minden körülmények között szét fogja tépni azt a fojtogató gyűrűt, amelyet az angol és amerikai hatalmak igyekeznek torka köré csavarni. Nem csalódnánk, ha a Távol Keleten a japán hadsereg erőteljes akcióba kezdene.

A KALMÁROK. Anglia és az Egyesült Államok egymást túllicitálva ígértek segítséget a szovjetnek, amikor a német haderő keleti ellenfelére az első csapást mérte. Most, amikor a szovjet végveszélyben van, ez a két kalmárszellemű kormány egymást biztatja a fokozottabb segítségre, de lényeges segítséget egyik sem ad a bolsevistáknak. Majszky elvtárs, a szovjet londoni követe Angliában kilincsel a gyors segítségért, de hiába! Anglia örül, ha saját legfontosabb szükségleteit tudja fedezni a német ellenblokád következtében. Sziréni hang, biztató szó még csak akad a ködös Albionban, de más aztán nem.

NEM IS OLY HŐSÖK ők, akik mult héten adták hírül, hogy Odesszát, a Feketetenger legnagyobb kikötőjét elfoglalták, mert amint egy német haditudósító katona beszámolójából kitűnik, a román hadsereg csak bevonult Odesszába és nem harcok árán foglalta el, mert a bolsevista csapatok már előbb kiürítették a várost.

VÉGVESZÉLYBE került a Donec medence, a szovjet birodalom leghatalmasabb iparvidéke. A szovjet déli hadseregre mért hatalmas csapás megingatta az egész déli frontot, s a szövetséges csapatok előtt már nem állanak egységes hadseregcsoportok, csak a rendszertelenül visszavonuló hadseregtöredékek. A Donec medence rövidesen a német és szövetséges csapatok utánpótlását fogja szolgálni, s nem a szovjet csapatokét.

Mégegyszer a kereszt

Előző számunkban hírt adtunk arról, hogy néhány celldömölki zsidó kereskedő kirakatába nemzeti szalagos keresztet helyezett el, „E jelben győzünk" felirattal. Ez alkalommal a legélesebben tiltakoztunk az ellen, hogy a kereszténység megszentelt jelvényét kufár kezek üzleti célokra használják fel. Tiltakozásunk hiábavaló volt, mert a kereszt továbbra is kint maradt a kirakatokban.

Most újból és a legnyomatékosabban felszólítjuk az illetőket, távolítsák el sürgősen kirakataikból azt a keresztet, amelyhez nekik legfeljebb annyi közük van, hogy az a Krisztus szentelte meg, akit ők közel kétezerévvel ezelőtt feszítettek meg. A keresztény magyar társadalom türelmes, de az ő türelmének is van határa. Ne felejtsék el, hogy nem 1919 et, hanem 1941-et írunk, s ma már a magyar tömegek is öntudatosak, s elkerülik a zsidó üzleteket. Ugy látszik, ezt az öntudatot akarják most egyes zsidók úgy félrevezetni, hogy üzletüket kereszttel jelölik meg! Eltekintve attól, hogy ők a keresztben csak régi bűneik emlékeztetőjét láthatják, eljárásuk mélyen sérti a mi keresztény érzületünket, s ezért újból figyelmeztetjük őket, ne feszítsék a hurt! Nem tűrjük, hogy a mi jelvényeinket profanizálva próbáljanak üzleti haszonra szert tenni.

Ha mindenáron meg óhajtják jelölni üzleteiket, mi sem könnyebb ennél, tegyék ki kirakatukba a zsidó csillagot, de el a szőrös kezekkel a kereszttől.

MEGHIVÓ

A celldömölki r. kat. Egyházközség folyó hó 26 án, vasárnap d. u. 5 órakor a polgári fiúiskola tornatermében a Katolikus Akció munkaévet megnyitó

Krisztus Király ünnepélyt

rendez. A közös ünnepélyre az Egyházközség minden tagját tiszteletttel és szeretettel meghívja

az Egyházközség Elnöksége.

Műsor:

1. Dr. Székely L.: Ó edes Jésus. Énekli az egyházi vegyeskar.
2. Blaskó M.: Hódolat a Szivek Királya előtt. Szívgárdista jelenet.

Szereplők:

Bevilaqua Éva	Kósa András
Nagy Cecilia	Nesselmann András
Gede Margit	Szabó Jenő
Horváth Klára	Galamb István
Nagy Erzsébet	Horváth Tibor
Temesvári Mária	

3. Harsányi L.: Acélszárnyon száll az ember. Énekli: Pintér Rózsi.
4. Ünnepi beszédet mnod: Szabó Károly országgyűlési képviselő.
5. Gounod: Ave Maria. Hegedűn játszsza: Dr. Nesselmann Gyula a Kat. Kör alelnöke,
6. Mécs L.: Erős szavak — örök szavak. Szavalja: Déri Géza.
7. Halász Gyula állomásfőnök, az Egyházközség világi elnökének előadása: A Katolikus Akció munkaterve.
8. Bocherini: Manuette. Előadja a katolikus szalonzenekar vonósnégyese.
9. Jánossy B.: Hitvallás. Szavalja: Forintos Anna (Jézus Szive Szöv.)
10. Különleges feladataink a katolikus cselekvés terén. Ismerteti: Dr. Nemes Vazul plébános.
11. Bölcskei L.: Krisztus Király. Szavalókorus. Előadja: Dolgozó Lányok, Katolikus Legényegylet és a Kapisztrán cserkészek kórusa.
12. Halmos: Minden földnek Istent dicsrjétek. Énekli az egyházi vegyeskar. Az énekszámokat Uhlár Gyula ig.-karnagy kíséri harmóniumon.

Idézünk Széchenyi!

Irta: Eszes István.

Ember nézd! Ez a föld,
csillaga az éjnek,
Ez a kis pont rajta,
darabja a földnek.
És ennek a pontnak,
tudod mi a neve?
Edes Magyarország,
Isten szemefénye.
Mikor a jó Isten
földet teremtette,
isteni szép lelkét
ide tette bele
És téged te ember,
magyarnak nevezett,
lelkének imigyen
a részesévé tett.

Bárhol vagy, lent vagy fent,
Magyar! sohse feledd,
kicsi e hely s mégis
világot tart kezed.
Kürdened kell? hát küzdj
ezen áldott honért!
Ne riadozzál, ha
nem vár érte babér!
Ha hazád kivánja,
áldozd fel magadat,
többet ér az mintha
adtál vón'aranyat.
Hívjon bár gazdaság,
sokkal szebb a hűség,
más kincsénél drágább
a magyar szegénység.
Ha üldöznek érte,
soha meg ne tagadd,
légy bátszke és bátran
magyarnak valld magad!

Ne féljj drága vérem,
Isten szeme rajtunk.
Vesszen el a világ,
de mi megmaradunk!
Veszélyben van hazánk?
elküldi angyalát,
villámló lelkével
öli emberi formát.
Eljött a multban is
a Legnagyobb Magyar,
és nem fogott rajtunk
sem ökör, sem agyar.

MINDENNEMŰ IZLÉSES ÉS OLCSÓ

MINDENNEMŰ IZLÉSES ÉS OLCSÓ

NYOMTATVÁNYOKAT

készít és raktáron tartja a közigazgatási, valamint több közszükségletben használatos nyomtatványokat, azonkívül beszerezhetők az összes könyv-, papír- és írószerkereskedéshez tartozó cikkek a

TURUL-NYOMDA

KÖNYV-, PAPIR ÉS IRÓSZERKERESKEDÉSBEN

CELLDÖMÖLK TELEFON: 55.

CELLDÖMÖLK TELEFON: 55.

HIREK

Istentiszteleti rend az apátsági templomban

Október 26. Vasárnap: Krisztus Király ünnepe. 8 órakor orgonás szentmise. A szentmisét és a szentbeszédet Szomor K. Felicián hitoktató mondja. 10 órakor szentséges nagymise keretében az Egyházközség ünnepélyes felajánlása Jézus Szentséges Szivének. Szentbeszédet Bozmánszky Gyárfás ny. bencés tanár mond. A felajánlási imát dr. Nemes Vazul plébános és Halász Gyula állomásfőnök az Egyházközség világi elnöke végzi. A szentmise alatt az egyházi vegyeskar énekel Uhlár Gyula ig.-karnagy vezetésével.

November 1. Mindenszentek ünnepe. 8 órakor orgonás kismise rövid széntbeszéddel. A szentbeszédet Serédi György hitoktató mondja. 10 órakor dr. Nemes Vazul plébános mond nagymisét és szentbeszédet. Délután 3 órakor szentséges litánia szentolvasó imádkozással.

November 2. Vasárnap: 8 órakor orgonás kismise. Szentmisét és szentbeszédet Szomor Felicián hitoktató mond. 10 órakor énekes nagymise. A prédikápiót Serédi György hitoktató mondja. Este 6 órakor halottak-esti ájtatosság, melyen dr. Nemes Vazul plébános emlékszik meg a meghottakról.

November 3. Hétfő, halottak napja. Az apátsági templomban 6 órakor kezdődnek a szentmisék. 8 órakor segédletes gyászmisét mond dr. Nemes Vazul plébános. Az apátsági templomon kívül is lesznek gyászmisék. Mégpedig: reggel fél 7 órakor a régi temető kápolnájában, 7 órakor pedig az új temető kápolnájában.

— **Halottak napját** az idén november 3-án ülj meg az egyház a gyászmisékkel, mert november 2-a vasárnapra esik. A meghottakért szokásos esti ájtatosság is november 2-án, vasárnap este lesz a templomokban. Ekkor van a temetők kivilágítása is. Tehát nem Mindenszentek napján. Vigyázzunk arra, hogy november 1-én, Mindenszentek napján a temető felkeresése czimén el ne mulasszuk a kötelező szentmisehallgatást.

— **Misszió vasárnap.** Október hó 19-én a katolikus templomokban gyűjtés volt a pogányok megtérítésén fáradozó misszíósok javára. A celldömölki apátsági templomban 56 P-t eredményezett a gyűjtés.

Kiadó ház Celldömölkön, Erzsébet-utca 27. sz. alatt 3 szobás lakás azonnalra kiadó. Cím a kiadóhivatalban.

— **Lelkészértekezlet.** A kemenesaljai evangélikus egyházmegye lelkészei október 24 én a helybeli ifjusági otthonban tartották a havi értekezletüket, amelyen bibliamagyarázatot: Molitórisz János esperes, előadást: Balázs Béla alsósági lelkész tartott, majd az egyesület ügyeit és kérdéseit tárgyalták meg.

— **Nemzetvédelmi kereszteket** kaptak gróf Tolvay-Takács József ny. altábornagy, országgyűlési képviselő és dr. Remport Elek a budapesti fasori ev. lőgimnázium tanára.

— **Járási tiszti értekezlet.** Dr. Hetthéssy Jenő főszolgabíró szerdán délelőtt a járás jegyzőivel tiszti értekezletet tartott. Az értekezlet tárgya a közellátási ügyek voltak, amelyen a közszükségleti cikkek maximális árait állapították meg.

— **Reformáció heti előadások.** A helybeli evangélikus gyülekezet az évben is megrendezi reformáció hetében előadás sorozatát az új iskolában, az „Igazi Luther" összelogialó cím alatt. Az első előadás október 26-án, vasárnap este 6 órakor lesz: A bibliás Luther, hétfőn: A hivő Luther, kedden: az imádkozó Luther, szerdán: A hitvalló Luther, csütörtökön: A pásztor Luther, pénteken: Luther a reformátor cím alatt. Pénteken október 31-én, délelőtt 9 órakor gyermekistentisztelet és 10 órakor istentisztelet, urvacsoraosztással (a presbiterek testületileg járulnak az Ur asztalához). Szombaton este: Luther a családapa, czimmel lesz előadás. Ezekre az előadásokra a gyülekezet minden tagját szeretettel hívja a gyülekezet vezetősége.

— **Tanítóiktatás.** A kissomlyói evangélikus gyülekezet új tanítóját Döbröntey Károlyt az elmúlt vasárnap iktatta be állásába a gyülekezett, míg a kemenesmihályfai gyülekezet most vasárnap iktatja be másodtanítói állásába egyhangulag megválasztott tanítóját Göcze Andrást.

ELADÓ

1 drb 140—150 tojásos lámpafűtéses keltetőgép. Cím: CHAPÓ MIHÁLY

Egyházashetye

— **Tanítói kinevezés.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter Ur Szabó József kántor-tanítót a visszatért domonkosfai állami elemi népiskolához igazgatótanítónak nevezte ki.

— **Nőegyleti gyűlés.** A helybeli evangélikus Nőegylet az elmúlt vasárnap az új iskolában tartotta számadó közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett, amelyen a pénztárosi jelentésből kitünt, hogy a tagok a a gyülekezet áldozatkészségéből 1350·20 P volt a bevétel, 1005·27 P a kiadás, míg a diakónissza pénztárnál 1939 január 30-tól 1942 szeptember 22 ig az összes bevétel 1345·24 P, a kiadás pedig 1087·79 P volt. Mind a két pénztárban nagy a pénztári maradvány, mely a további munkát szolgálja. A diakónissza tanítja ideiglenesen az elemiskolában a leányok kézimunkáját. A tagok részére havonta egy összejövetel lesz az új iskolában, amelyen egyesületi kérdések és ügyek nyernek megtárgyalást, November 9-től 16-ig a gyülekezetben evangelizáció lesz, amelyet vitéz Sréter Ferenc budapesti lelkész és egy diakónissza tart.

— **Búcsú Jánosházán.** Vasárnap tartja meg Jánesháza nagyközség közönsége a hagyományos évi búcsút

— **Protestáns Napok Budapesten.** Az Országos Bethlen Gábor Szövetség rendezésében ezidén is megrendezésre kerülnek október végén és november elején az országos protestáns ünnepek Budapesten. Ötvenszázalékos kedvezményes jegyek a felutazáshoz beszerezhetők az evangélikus lelkészi hivatalban.

— **Halálozás.** Varga Józsefné szül. Heszter Mária, folyó hó 23-án elhúnyt, a megboldogultban Újvári Vilmos r. k. tanító anyósát gyászolja.

Az árszabályozásról

A radikális időben bevezetett központi gazdálkodási rendszer egyik legnagyobb veszedelme az *árdrágítás*.

A mult évi gazdasági termés mellett a visszacsatolt területeknek az ország gazdasági életébe történt bekapcsolásával járó nehézségek és terhek, valamint a háborús viszonyok súlyosabbá vál